

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 29/03/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 838

“XEM THƯỜNG NHÂN LUÂN HẬU QUẢ SẼ THẾ NÀO?”

Bài học hôm nay, Hòa Thượng muốn nói: **“Luân thường đạo lý là nền tảng căn bản rất mật thiết đối với con người”**. Nếu con người xem thường nhân luân, không học tập, không chú trọng nhân luân thì hậu quả sẽ như thế nào? Trong gia đình thì con không hiếu thảo với Cha Mẹ, Cha không ra Cha, con không ra con. Ở trường thì Thầy không ra Thầy, trò không ra trò. Trong đoàn thể thì cấp trên cấp dưới không có chừng mực. Đó là một sự mất trật tự.

Hòa Thượng nói: **“Thế giới của chúng ta ngày nay, ý niệm đối với đạo đức và khoa học kỹ thuật không tương đồng. Khoa học kỹ thuật thì ngày một phát triển nhưng đạo đức thì đang không ngừng tuột dốc. Điều này chắc chắn sẽ mang đến cho xã hội sự động loạn, sự bất an”**. Ngày nay người ta nghiêng nặng về khoa học kỹ thuật và quá xem thường luân lý đạo đức. Bài học này Hòa Thượng giảng cách đây hơn 20 năm, khi đó internet và khoa học còn chưa phát triển như bây giờ nhưng Ngài đã nhìn thấy viễn cảnh này.

Ngày nay khoa học kỹ thuật đã phát triển đến đỉnh cao, internet đã phủ sóng toàn cầu. Hòa Thượng nói: **“Khoa học kỹ thuật đang không ngừng nâng lên cao nhưng luân lý đạo đức đang ngày một xuống thấp, mọi người không xem trọng”**. Con người phải lấy luân lý đạo đức làm nền tảng, làm căn bản để đối nhân xử thế tiếp vật nhưng con người lại xem thường điều này. Đến khi Cha không ra Cha, con không ra con, bạn bè không còn ra bạn bè, người ta mới phản tỉnh thì cũng đã muộn. Trong bài giảng đề tài **“Hạnh phúc trong một niệm”** năm 2010, Thầy Thái Lễ Húc đã nói: **“Có những bậc Cha Mẹ đã từng thốt lên rằng: “Con cái biết hiếu thảo với Cha Mẹ chắc là chỉ còn ở thế hệ của chúng tôi mà thôi!”**. Từ mười mấy năm trước, các bậc Cha Mẹ đã có cảm giác bất an. Thầy Thái giảng ở các diễn đàn trên toàn thế giới như Singapore, Nhật Bản, Úc, Mỹ... Các Ngài từ rất lâu đã cảm nhận được nên đã cực lực nhắc nhở, cảnh báo chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa lấy giáo dục luân lý làm tông chỉ cho giáo học. Giáo dục của thời hiện đại chỉ chú trọng đến khoa học kỹ thuật, xem thường nhân luân thì hậu quả tương lai là gì? Cha không ra Cha, con không ra con, Thầy không ra Thầy, trò không ra trò. Đó chính là nỗi thống khổ của nhân sinh”**.

Ta có nhà cao cửa rộng, ta đi ô tô nhưng trong nhà không có những người con không hiểu thảo, con cái không biết quan tâm đến Cha Mẹ, người sống với người gần như vô cảm, không có bổn phận, không có trách nhiệm, không có nghĩa vụ thì đời sống không vui chút nào!

Hòa Thượng nói: **“Quan hệ giữa người với người ở hiện tại chỉ là quan hệ lợi và hại. Con người không biết đến mối quan hệ giữa người với gia đình, mối quan hệ người với xã hội và mọi người xung quanh thì đời sống rất đáng thương. Bạn xem thấy gia đình của thời hiện tại, kết hợp của vợ chồng là cảm tình, là mê cảm, không phải là lý tánh cho nên không có nghĩa vụ, bổn phận, trách nhiệm. Đời này họ kết hợp nhưng không có một mục tiêu chung, không có một phương hướng chung”**.

Trong đĩa giảng **“Hạnh phúc trong một niệm”**, Thầy Thái nói: **“Xin hỏi mọi người, trước khi kết hôn có ai học qua 5 ngày để biết được làm thế nào để vợ chồng hòa thuận hay không?”**. Không có ai giơ tay. **“Vậy thì trước khi sinh con, các vị có học qua 5 ngày để biết làm thế nào để giáo dục con được tốt không?”**. Cũng không có ai giơ tay. Thầy Thái nói: **“Tôi quá nể phục mọi người! Một sự kết hợp vô cùng quan trọng như vậy mà chúng ta không hề có sự chuẩn bị”**. Đây cũng là nhắc nhở những người trẻ chưa có gia đình cần phải có ý thức về điều này!

Hòa Thượng nói: **“Sự kết hợp của vợ chồng phải có cùng mục tiêu, cùng phương hướng trong cả một đời để cùng xây dựng, vậy thì sự kết hợp đó mới bền lâu được. Nếu không thì tỷ lệ ly hôn sẽ rất rất cao. Nếu vợ chồng chưa có con thì vợ chồng ly hôn không làm hại cho thế hệ sau nhưng nếu đã có trẻ nhỏ thì những đứa trẻ chính là người phải gánh chịu sự tổn thương lớn nhất vì những đứa trẻ thiếu mát tình Cha, thiếu mát tình Mẹ”**.

Ở gần đây có đứa bé khoảng 5-6 tuổi, nó rất hồn nhiên. Khi nghe thấy tiếng xe của Bố, nó la lên mừng rỡ: **“Bố về! Bố về!”**. Bố Mẹ của đứa bé đã ly dị mấy năm, người Bố cũng đã có vợ khác, lâu lâu mới về thăm con nhưng đứa trẻ rất mừng rỡ, la hét rất lớn khi gặp Bố. Chúng ta cảm thấy thật đau lòng!

Hòa Thượng nói: **“Những đứa nhỏ mất đi sự yêu thương, quan tâm của Cha Mẹ thì sẽ có bất bình, sẽ có oán hận. Sau này khi lớn lên, những đứa trẻ ấy chính là nhân tố động loạn xã hội. Việc làm của hai vợ chồng không phải là việc riêng của hai người. Sự kết hợp của hai vợ chồng là sự kết hợp của hai dòng tộc, là sự kết hợp của Cha Mẹ hai bên. Nếu vợ chồng phân ly chia tay thì thế hệ sau sẽ là nhân tố gây động loạn xã hội”**.

Trong bộ đĩa **“Tu Lương Tịnh Độ”** mà Hòa Thượng giảng ở Malaysia, Ngài đã nói thẳng: **“Ly dị là đọa địa ngục!”**. Khi đó cư sĩ Lý Kim Hữu ngồi cạnh vợ, ông nhìn vợ mình ý muốn nói: **“Nghe chưa? Hòa Thượng nói coi chừng đấy! Ly dị là đọa địa ngục đấy!”**. Hòa Thượng nói: **“Tại sao hậu quả nặng đến như vậy? Vì việc làm của bạn sẽ ảnh hưởng đến đời sau và đời sau nữa, cho nên nhân quả đó không nhỏ!”**. Đứa trẻ khi lớn lên mà không có Cha hoặc không có Mẹ thì chúng sẽ phát triển không bình thường, ngay việc Cha mất sớm cũng đã ảnh hưởng rất lớn đến đứa trẻ.

Cha tôi mất năm ông 42 tuổi, ông mất rất sớm, khi đó người em út của tôi mới đầy tháng. Sau khi Cha mất thì cuộc sống của 7 - 8 người con bị đảo lộn. May mắn là gia đình cũng có nhiều ruộng đất cho nên chúng tôi không bị thiếu cơm ăn áo mặc. Nhưng khi chúng tôi lớn lên một chút, mỗi người phải tự tìm cách mưu sinh, nhờ tìm cách mưu sinh sớm cho nên đã trưởng thành. Gần như mỗi người tự làm việc để kiếm tiền, tự tìm cho mình đối tượng kết hôn rồi xây dựng hôn nhân. Chỉ cần Cha mất thì gia đình đã bị đảo lộn rồi! Nếu Cha Mẹ cãi nhau dẫn đến ly hôn thì sẽ còn xảy ra rất nhiều việc, chưa kể là Cha Mẹ lấy vợ chồng khác, Cha Mẹ có con riêng với người sau thì cuộc sống vô cùng phiền phức. Cho nên Hòa Thượng rất có lý khi nói: **“Ly dị là đọa địa ngục!”**

Hòa Thượng nói: **“Giáo học của Phật bao gồm tất cả các loại hình giáo dục như văn nghệ, khoa học, đạo đức, luân lý. Cho nên giáo học của luân lý đạo đức phải cùng phát triển với giáo dục của khoa học kỹ thuật thì mới tốt! Nếu bạn muốn nhân sinh có được hạnh phúc mỹ mãn thì phải xem trọng cả hai loại hình giáo dục này. Ta chú trọng đến giáo dục của khoa học kỹ thuật nhưng ta cũng không xem thường giáo dục luân lý đạo đức. Nếu như hai loại giáo dục này không thể cùng song song thì chúng ta nên chọn giáo dục của Thánh Hiền, có nghĩa là nên chọn lấy giáo dục luân lý đạo đức mà không cần chọn lấy giáo dục khoa học kỹ thuật vì giáo dục luân lý đạo đức sẽ không mang tai nạn đến cho xã hội. Giáo dục luân lý đạo đức chỉ mang đến cho xã hội đời sống hạnh phúc mỹ mãn”.**

Chúng ta thấy khoa học kỹ thuật càng cao thì việc giết người càng nhanh hơn, tinh vi hơn. Trước đây đất nước chúng ta đã xảy ra chiến tranh thảm khốc, khổ đau. Hiện tại ở nước ngoài cũng đang diễn ra chiến tranh. Biết bao sinh linh đã bị giết hại, biết bao đau thương mất mát, đó chính là do tác dụng phụ của sự phát triển của khoa học kỹ thuật. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Nếu hai loại hình giáo dục khoa học kỹ thuật và giáo dục luân lý đạo đức không thể cùng phát triển, nếu phải chọn thì ta nên chọn giáo dục luân lý đạo đức”.**

Hòa Thượng nói: **“Xã hội chúng ta là xã hội loài người cho nên cần phải có những mối quan hệ giữa người với người, con người phải xử lý quan hệ giữa người với người. Nếu bạn xem thường giáo dục luân lý đạo đức thì thế giới này nhất định sẽ có tai nạn, nhà sẽ không giống nhà, đoàn thể sẽ không giống đoàn thể, ngay đến người cũng không giống người nữa”.**

Trong “Tả truyện” - một tác phẩm nổi tiếng của Trung Quốc, người xưa đã nói: **“Nhân khí thường tặc yêu hưng”**. Khi con người bỏ qua nền tảng căn bản để làm người, “thường đạo” không còn thì trái đạo, sẽ xuất hiện bất tuân, bất hiếu, bất kính. Đó chính là “yêu hưng”.

Từ 20 - 30 năm trước, Hòa Thượng đã cực lực nhắc nhở chúng ta không thể xem thường giáo dục luân lý. Trong buổi học lịch sử Việt Nam hôm trước, chúng ta cũng thấy người xưa chú trọng đến việc xây dựng chùa chiền vì ngôi chùa là nơi dạy người ta nhân quả, giáo dục luân lý đạo đức, dạy người ta biết sống yêu thương, đùm bọc lẫn nhau. Khi con người biết nhân quả thì họ sẽ biết chọn lấy việc tốt để làm. Chúng

ta đã học về cuộc đời của Ngài Lý Thường Kiệt. Ngài vừa phải lo chống giặc ngoại xâm, vừa phải lo cho người dân có đời sống được an bình, thuận hòa nên Ngài cho xây dựng chùa chiền. Giáo dục của nhà Phật có đầy đủ giáo dục nhân quả và giáo dục luân lý đạo đức. Giáo dục nhân quả và giáo dục luân lý đạo đức là giáo dục nền tảng mà mỗi quốc gia không thể xem thường.

Hòa Thượng nói: **“Nếu hai loại hình giáo dục khoa học kỹ thuật và giáo dục luân lý đạo đức không thể cùng phát triển, nếu phải chọn thì ta nên chọn giáo dục luân lý đạo đức”**. Giáo dục luân lý đạo đức không có tác dụng phụ, còn giáo dục khoa học kỹ thuật nếu không khéo dụng tâm, nếu tâm không tốt thì sẽ có tác dụng phụ.

Đời đời Tổ Sư Đại Đức đều nhắc nhở chúng ta: Các tôn giáo ở thế gian này, ví dụ cả ba nhà Nho, Thích, Đạo đều chú trọng đến giáo dục nhân quả và giáo dục nhân luân. Có những người không chú trọng giáo dục luân lý đạo đức nên khi gặp phải hậu quả thì họ không hiểu tại sao. Họ không hiểu rằng gia đình không hạnh phúc, không có cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn là do thiếu nền tảng giáo dục căn bản. Bài trước Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn không tiếp nhận giáo dục nhân luân thì đối với nhân tình thế cố, bạn không biết làm thế nào cho hợp tình, hợp lý”**.

Chỉ có Hòa Thượng Tịnh Không nhắc nhở thẳng thắn, không ngại nói để giúp mọi người phản tỉnh. Ngài nói: **“Ly dị là đọa địa ngục vì việc bạn làm không chỉ ảnh hưởng đến đời sống của bạn mà còn ảnh hưởng đến nhiều thế hệ, làm ra nhân tố khiến xã hội động loạn. Vậy bạn thử nghĩ xem: Bạn không đọa địa ngục thì ai đọa?”**.

Nhiều người đã làm ra những tấm gương, dù ở trong hoàn cảnh rất khó khăn, từ một gia đình không hạnh phúc, từ một gia đình tan vỡ nhưng họ vẫn vượt qua được. Đúng như nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Cô Lưu Tố Vân mấy chục năm sống với người chồng điên nhưng nhờ sự tận tâm tận lực, thành tâm thành ý, nhờ tình yêu thương mà cô đã giúp người chồng khỏi bệnh, trở thành bình thường. Những người xung quanh ta có những tập khí như **“tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn”**. Nếu chúng ta cố gắng thì sẽ có thể chuyển đổi được nhưng dĩ nhiên chúng ta phải có công phu chứ không hề đơn giản!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật thì phải minh tường giáo huấn của Phật để ngay khởi tâm động niệm của chúng ta được an trú trong lời giáo huấn của Phật. Chúng ta học giáo dục của Thánh Hiền thì phải học tường tận để đối nhân xử thế đúng như Thánh Hiền đã dạy. Vậy thì chắc chắn sẽ tốt. “Cảnh tùy tâm chuyển”**. Chúng ta làm nhưng chưa có kết quả tốt vì chúng ta làm chưa tới. Tổ Ấn Quang dạy: **“Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm”**. Chân thành đến tột cùng thì chắc chắn sẽ chuyển đổi được hoàn cảnh. Chúng ta chưa chuyển đổi được hoàn cảnh thì biết mình chưa chân thành đến tột độ.

Trước đây, đôi lúc tôi bị mất niềm tin nhưng nhờ sự nhắc nhở của Hòa Thượng mà tâm tôi trở nên phấn phát. Tôi làm đến lúc mọi việc chuyển đổi tốt thì nhận ra rằng người xưa không gạt chúng ta. Chúng

ta chưa có kết quả tốt là do chúng ta chưa “*kiệt thành*” giống như Tổ Sư đã dạy. Chúng ta “*kiệt thành*” đến mức chí thành thì mọi việc sẽ tốt. Đúng là “*cảnh tùy tâm chuyển*”.

Con cái cũng là hoàn cảnh bên ngoài, chồng vợ cũng là hoàn cảnh bên ngoài. Chúng ta cứ muốn chuyển hoàn cảnh bên ngoài mà không lo chuyển tâm mình. Chúng ta cứ chuyển tâm mình thì hoàn cảnh bên ngoài sẽ tự chuyển. Khi Thầy Thái giảng thì có người nói: “*Tôi mà li dị ông này để lấy người khác thì tôi nhất định sẽ hạnh phúc!*”. Thầy Thái nói: “*Quý vị chờ xem bà này li dị ông này để lấy người khác thì có hạnh phúc không!*”. Khi có người nói “*tôi bỏ ông chủ này, đi tìm ông chủ khác thì nhất định tôi sẽ được tốt hơn!*” thì Thầy Thái nói: “*Quý vị chờ xem họ bỏ ông chủ này thì có tốt hơn không! Chắc chắn cũng sẽ không tốt hơn! Vấn đề là ở chính nơi mình chứ không phải ở nơi người*”. Người ta chỉ đi chuyển đổi hoàn cảnh chứ không quay lại tìm cách chuyển đổi chính mình!

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc: “*Xem thường nhân luân thì hậu quả chính là nhân sinh thống khổ, xã hội động loạn*”. Nếu người trong gia đình xem thường nhân luân thì người sống trong gia đình mỗi ngày phải chịu đựng lẫn nhau. Phải chịu đựng để qua ngày đoạn tháng thì cuộc sống đó không thể hạnh phúc, an vui!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!